

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Roman Stachowiak

SA Bogusława Żuber

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2012 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Zakład (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.**

przeciwko **(...) sp. z o.o. z siedzibą w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 12 września 2012 roku, sygn. akt: IX Gc 566/12

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.**

SSA R. Stachowiak SSA J. Geisler SSA B. Żuber

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej o odrzucenie pozwu, oparty na zarzucie zapisu na sąd polubowny. Wyjaśnił, że pozwana, uzasadniając ten zarzut, powołała się na brzmienie § 8 umowy o współpracy z dnia 1 stycznia 2009 roku, w myśl którego wszelkie spory, wynikające z jej realizacji lub w związku z nią strony będą rozwiązywać polubownie, a jeśli nie będzie to możliwe, spór poddadzą rozstrzygnięciu Sądu Arbitrażowego przy Polskiej (...) w W.. Sąd Okręgowy nie podzielił jednak tego zapatrywania, podnosząc, że zgłoszone w pozwie roszczenie o wydanie korzyści, uzyskanych w związku z popełnieniem czynu nieuczciwej konkurencji, nie wynikało z realizacji zawartej między stronami umowy ani nie pozostawało w związku z jej realizacją. Zostało dokonane jedynie przy okazji realizacji tej umowy. Sąd Okręgowy wskazał przy tym, iż trudno zakładać, że strony, zawierając umowę o współpracy, mającą regulować ich wzajemne stosunki, z góry przewidywały, że jedna z nich dopuści się czynu nieuczciwej konkurencji i poddały ewentualne spory w tym zakresie pod rozstrzygnięcie sądu polubownego. Nadto przyjęcie stanowiska pozwanej byłoby, zdaniem Sądu I instancji, sprzeczne z wymaganiami dostatecznego oznaczenia przedmiotu takiego zapisu, o którym mowa w art. 1161 § 1 k.p.c. Stosunek prawny, objęty zapisem, nie może być bowiem określony abstrakcyjnie; musi być odpowiednio skonkretyzowany i zindywidualizowany.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez odrzucenie pozwu, jak też o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Skarżąca zarzuciła naruszenie art. 1161 § 1 k.p.c. oraz art. 1165 § 1 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na nieuwzględnieniu przez Sąd I instancji podniesionego przez nią zapisu na sąd polubowny.

Powódka w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podzielić należy stanowisko Sądu Okręgowego, iż zawarty przez strony zapis na sąd polubowny, wynikający z § 8 umowy o współpracy z dnia 1 stycznia 2009 roku, nie obejmuje sporów dotyczących popełnienia czynów nieuczciwej konkurencji. Jak wynika z treści tego zapisu, dotyczy on wyraźnie wszelkich sporów wynikających lub związanych z umową o współpracy w zakresie sprzedaży towarów. Dokonanie przez stronę pozwaną czynu nieuczciwej konkurencji, polegającego na nałożeniu na powódkę obowiązku udzielania pozwanej obowiązkowych rabatów, co – zdaniem powódki – stanowiło w istocie ukryte opłaty za przyjęcie towaru do sprzedaży, nie było związane z wykonaniem tej umowy, ani nie pozostawało w związku z jej realizacją, lecz zostało dokonane jedynie przy okazji jej realizacji, na co trafnie wskazywał Sąd Okręgowy. Roszczenie dochodzone przez stronę powodową nie ma więc charakteru kontraktowego i nie pozostaje w związku z treścią zawartej między stronami umowy, lecz dotyczy popełnionego przez stronę pozwaną czynu nieuczciwej konkurencji. Stanowisko takie w analogicznych sprawach wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniach postanowień: z dnia 2 grudnia 2009 roku, sygn. akt: I CSK 120/09, LEX nr 584183 oraz z dnia 4 kwietnia 2012 roku, sygn. akt: I CSK 354/11, LEX nr 1164720.

Nietrafnie przy tym odwołuje się skarżąca do poglądu, wyrażonego przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 lutego 2009 roku, sygn. akt: I CSK 311/08. Rozstrzygnięcie to, jak wynika z jego uzasadnienia, zapadło w odmiennych okolicznościach faktycznych. Po pierwsze inaczej był sformułowany sam zapis na sąd polubowny. Strony poddały bowiem sądowi polubownemu wszelkie spory dotyczące interpretacji umowy. Nadto z uzasadnienia tego orzeczenia wynika, że w sprawie doszło do zbiegu roszczeń, przysługujących stronie powodowej, gdyż dochodziła ona roszczeń z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, który stanowił zarazem nienależyte wykonanie umowy. Z tego też względu w publikowanej tezie tego orzeczenia, powołanej także przez skarżącą, zawarto stwierdzenie, że kompetencją sądu polubownego objęte są wszelkie roszczenia o wykonanie umowy, w tym także roszczenia deliktowe, jeżeli wynikają ze zdarzenia będącego równocześnie niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy.

Sytuacja taka nie ma jednak miejsca w stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy. Jak bowiem wskazano, roszczenie dochodzone przez stronę powodową, jest niezależne od zawartej pomiędzy stronami umowy. Czyn nieuczciwej konkurencji, z którego tytułu roszczenie wywodzi strona powodowa, stanowi podstawę stosunku prawnego oddzielnego od istniejącej między stronami umowy. Z treści zapisu wynika jednoznacznie, że dotyczyły one jedynie sporów wynikających lub związanych z wykonywaniem umowy, a nie wszelkich sporów, jakie powstaną w czasie ich realizacji.

Trafnie też uznał Sąd Okręgowy, że przyjęcie, jakoby omawiany zapis na sąd polubowny obejmował także, chociaż tylko pośrednio, związane z zawartą umową roszczenia wynikające z czynów nieuczciwej konkurencji, byłoby sprzeczne z wymaganiami dostatecznego oznaczenia przedmiotu takiego zapisu, o którym mowa w art. 1161 § 1 k.p.c. Stosunek prawny, którego dotyczy zapis na sąd polubowny, musi być bowiem odpowiednio skonkretyzowany i zindywidualizowany, a nie tylko określony abstrakcyjnie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawiono orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.

SSA R. Stachowiak SSA J. Geisler SSA B. Żuber